

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592835440/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

*Donna m'apparve
Vestita di color di fiamma viva.*

Rom svarer ikke til nogen Forventning; den skaffer alle og overtræffer alle. Når man kommer fra Øvre-Italien, især fra Venedig, kan man ikke lade være uvilkærlig at vente, at man i en berømt italiensk By skal se Marmorpaladser, Soilehaller, Arcader, og man trykker ved at se en By som andre Byer, noget mere alvorlig og trist og tildels fattigere end de, man kender. Men når man har Anledning til at gaae ind i de mørke Bygninger, udvide de sig under Ens Trin, blive lysc, mægtige, prægtfulde. Altting voxer, saa start man begynder at maale det, voxer baade i Betydning, i Rum og i Tid, og hvad der henstaaer brudt og dødt og ikke har nogen Fremtid, drager Sindet med til en stedse dybere og dybere Fortid.

Man voxer selv. Staden, dens Udsende, Alvor, Stilhed, Historie og de mangfoldige aandige Interesser, der vækkes, virke som et Forstørrelses spejl; man kan ikke være bevæget af alle disse betydelige Anligganger uden at føle sig løftet og udvidet af dem, og de Menneskcr, man møder, daic dette Privilegium med En, synes i Rom mere, end de vilde være andenseds.

Rom tilbyder – ikke i hverdaglig, men i aandig Forstand – det Samme som alle andre Stæder tilsammen. Den er ikke som Paris, Wien osv. en Hovedstad i et Rige, men en Verdenstad, vor eneste Verdensstad; thi den er Centrum ikke blot for den katholske Verden og for hele den vitælig dannede Verden, der troer paa Videnskab og Kunst, men for en historisk Verden, og paa samme Tid smiler den som et Barn i uforlignelig Naturskjønhed, forener som ingen anden Stad det Dødes Højtidelighed med Livets evige Ungdom og Ynde.

Endelig, hvad de daglige Beskjæftigelser og Adsprædelser angaaer, kan man vælge mellem det stille beskuende Liv og Selkabslivet eller med Lethed have begge Dele.

I Rom er der endnu virkelig Salongliv; her ere alle Betungelser tilstede for det. En stor Mængde Fremmede fra alle Lande, tildels berty-